

Официален вестник на Европейския съюз

С 251

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
11 юли 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 251/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

Общ съд

2016/C 251/02 Полагане на клетва от нови членове на Общия съд 2

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 251/03 Дело C-578/15 P: Жалба, подадена на 9 ноември 2015 г. от Mansour Dairek Attoumi срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 9 септември 2015 г. по дело T-278/14 — Dairek Attoumi/CXВП-Diesel 3

2016/C 251/04 Дело C-160/16: Иск, предявен на 18 март 2016 г. — Европейска комисия/Република Гърция 3

2016/C 251/05 Дело C-193/16: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Испания), постъпило на 7 април 2016 г. — E/Subdelegación del Gobierno en Álava 4

BG

2016/C 251/06	Дело C-196/16: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Италия), постъпило на 7 април 2016 г. — Comune di Corridonia/Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente	5
2016/C 251/07	Дело C-197/16: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Италия), постъпило на 8 април 2016 г. — Comune di Loro Piceno и други/Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente	5
2016/C 251/08	Дело C-206/16: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 април 2016 г. — Marco Tronchetti Provera SpA и др./Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	6
2016/C 251/09	Дело C-207/16: Преюдициално запитване от Audiencia provincial de Tarragona, Sección cuarta (Испания), постъпило на 14 април 2016 г. — Ministerio Fiscal	7
2016/C 251/10	Дело C-211/16: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Torino (Италия), постъпило на 15 април 2016 г. — Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale II di Torino	7
2016/C 251/11	Дело C-212/16: Преюдициално запитване от Vergabekammer Südbayern (Германия), постъпило на 15 април 2016 г. — DUK Versorgungswerk eV и Gothaer Pensionskasse AG/BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH	8
2016/C 251/12	Дело C-223/16: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 20 април 2016 г. — Casertana Costruzioni Srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti - Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campana per la Difesa del Suolo - A.R.CA.DI.S.	9
2016/C 251/13	Дело C-226/16: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 22 април 2016 г. — Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Uprigaz — Union professionnelle des industries privées du gaz/Premier ministre, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer	10
2016/C 251/14	Дело C-239/16 P: Жалба, подадена на 25 април 2016 г. от Ante Šumelj и др. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 26 февруари 2016 г. по съединени дела T-546/13, T-108/14 и T-109/14, Ante Šumelj и др./Европейска комисия	11
2016/C 251/15	Дело C-240/16 P: Жалба, подадена на 26 април 2016 г. от Vedran Vidmar и др. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 26 февруари 2016 г. по дело T-507/14, Vedran Vidmar и Darko Graf/Европейска комисия	13
2016/C 251/16	Дело C-241/16 P: Жалба, подадена на 26 април 2016 г. от Darko Graf срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 26 февруари 2016 г. по дело T-507/14, Vedran Vidmar и Darko Graf/Европейска комисия	14
2016/C 251/17	Дело C-242/16: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça (Португалия), постъпило на 27 април 2016 г. — José Rui Garrett Pontes Pedroso/Netjets Management Limited	16
2016/C 251/18	Дело C-255/16: Преюдициално запитване от Københavns Byret (Дания), постъпило на 2 май 2016 г. — Anklagemyndigheden/Bent Falbert, Poul Madsen, JP/Politikens Hus A/S	17
2016/C 251/19	Дело C-261/16 P: Жалба, подадена на 10 май 2016 г. от Nagel International AG и др. срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-254/12, Nagel International AG и др./Европейска комисия	18

Общ съд

2016/C 251/20	Съединени дела T-479/11 и T-157/12: Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — Франция и IFP Énergies nouvelles/Комисия („Държавна помощ — Научноизследователска дейност в областта на петролните залежи — Имплицитна неограничена държавна гаранция, предоставена на Institut français du pétrole (IFP) посредством даването на статут на публичнопублична организация с промишлен и търговски характер (EPIC) — Предимство — Презумпция за предимство“)	20
2016/C 251/21	Дело T-292/12 RENV: Решение на Общия съд от 1 юни 2016 г. — Mega Brands/EUIPO – Diset (MAGNEXT) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „MAGNEXT“ — По-ранна национална словна марка „MAGNET 4“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	21
2016/C 251/22	Дело T-160/13: Решение на Общия съд от 2 юни 2016 г. — Bank Mellat/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Ограничения по отношение на прехвърлянето на финансови средства, извършвани с участието на ирански финансови институции — Компетентност на Общия съд — Жалба за отмяна — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Пряко засягане — Правен интерес — Допустимост — Пропорционалност — Задължение за мотивиране — Правни гаранции по член 215, параграф 3 ДФЕС — Правна сигурност — Недопускане на произвол — Нарушение на основните права)	21
2016/C 251/23	Дело T-454/14: Решение на Общия съд от 31 май 2016 г. — Warimex/EUIPO (STONE) (Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „STONE“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	22
2016/C 251/24	Съединени дела T-510/14 и T-536/14: Решение на Общия съд от 2 юни 2016 г. — Staywell Hospitality Group и Sheraton International IP/EUIPO — Sheraton International IP и Staywell Hospitality Group (PARK REGIS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „PARK REGIS“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „ST. REGIS“ — Частичен отказ за регистрация — Член 64, параграф 1 от Регламент № 207/2009 — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009)	23
2016/C 251/25	Дело T-654/14: Решение на Общия съд от 2 юни 2016 г. — Revolution/EUIPO (REVOLUTION) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „REVOLUTION“ — Марка, състояща се от рекламно послание — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	24
2016/C 251/26	Дело T-662/14: Решение на Общия съд от 1 юни 2016 г. — Унгария/Комисия (Обща селскостопанска политика — Директни плащания — Допълнителни критерии за екологично насочените площи, засадени с дървесни култури с кратък цикъл на ротация — Член 45, параграф 8 от Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014 — Член 46, параграф 9, буква а) от Регламент (ЕС) № 1307/2013 — Злоупотреба с власт — Правна сигурност — Недопускане на дискриминация — Оправдани правни очаквания — Право на собственост — Задължение за мотивиране)	24
2016/C 251/27	Дело T-723/14: Решение на Общия съд от 2 юни 2016 г. — НХ/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Замразяване на средства — Изменение на исканията — Грешка в преценката)	25
2016/C 251/28	Дело T-34/15: Решение на Общия съд от 1 юни 2016 г. — Wolf Oil/EUIPO – SCT Lubricants („СЕМПИОЛ“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „СЕМПИОЛ“ — По-ранна фигуративна марка „СНАМПИОН“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Служебна проверка на фактите — Задължение за мотивиране — Право на защита — Членове 75 и 76 от Регламент № 207/2009)	26

2016/C 251/29	Дело T-99/15: Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — Sfera Joven/EUIPO – Las banderas del Mediterráneo (NOOSFERA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Словна марка на Европейския съюз „NOOSFERA“ — По-ранни национални словни и фигуративни марки „SFERA“, „Sfera colours“ и „sfera CENTROS“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26
2016/C 251/30	Дело T-110/15: Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — International Management Group/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, свързани с разследване на OLAF — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, свързано със защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит — Задължение за конкретно и индивидуално разглеждане — Категория документи)	27
2016/C 251/31	Дело T-240/15: Решение на Общия съд от 1 юни 2016 г. — Grupo Bimbo/EUIPO (Форма на блокче с четири кръга) (Марка на Европейския съюз — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на блокче с четири кръга — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Право на защита — Член 75 от Регламент № 207/2009 — Задължение за мотивиране)	28
2016/C 251/32	Дело T-254/15: Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — Aldi Einkauf/EUIPO — Дядо Либен (Casale Fresco) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Casale Fresco“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „FREZCO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	28
2016/C 251/33	Дело T-301/15: Решение на Общия съд от 31 май 2016 г. — Jochen Schweizer/EUIPO (Du bist, was du erlebst.) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Du bist, was du erlebst.“ — Абсолютно основание за отказ — Марка, състояща се от рекламен лозунг — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	29
2016/C 251/34	Дело T-331/15: Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — Bimbo/EUIPO (THE SNACK COMPANY) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „THE SNACK COMPANY“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Равно третиране — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)	30
2016/C 251/35	Дело T-754/14 R: Определение на председателя на Общия съд от 23 май 2016 г. — Efleg и др./Комисия (Обезпечително производство — Институционално право — Европейска гражданска инициатива — Отказ за регистрация — Молба за постановяване на временни мерки — Недопустимост)	30
2016/C 251/36	Дело T-168/15: Определение на Общия съд от 11 май 2016 г. — Гърция/Комисия (ЕЗФРСР — Оттегляне на обжалвания акт — Липса на основание за произнасяне по същество)	31
2016/C 251/37	Дело T-310/15: Определение на Общия съд от 27 април 2016 г. — European Union Copper Task Force/Комисия (Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Регламент (ЕС) 2015/408 — Съставяне на списък с кандидати за замяна — Включване на медните съединения в посочения списък — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, съдържащ мерки за изпълнение — Недопустимост)	32
2016/C 251/38	Дело T-601/15: Определение на Общия съд от 13 май 2016 г. — CEVA/Комисия (Арбитражна клауза — Проект за изследвания и технологично развитие, озаглавен „Водораслите, продукт на устойчивото развитие на аквакултурата, като суровина за биоразградими пластмаси на биологична основа“ — Договор „Seabiorplas“ — Искане за плащане на дължимата финансова помощ — Прихващане — Срок за предявяване на иск — Просрочие — Липса на правен интерес — Недопустимост)	32

2016/C 251/39	Дело T-191/16: 201604905 Жалба, подадена на 25 април 2016 г. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Комисия	33
2016/C 251/40	Дело T-205/16: Жалба, подадена на 4 май 2016 г. — Република Литва/Европейска комисия	34
2016/C 251/41	Дело T-206/16: Жалба, подадена на 2 май 2016 г. — Bodegas Verdúñez/EUIPO (TRES TOROS 3)	35
2016/C 251/42	Дело T-207/16: Жалба, подадена на 4 май 2016 г. — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Комисия	36
2016/C 251/43	Дело T-215/16: Жалба, подадена на 4 май 2016 г. — Cop/EUIPO — Conexa (AMPHIBIAN)	37
2016/C 251/44	Дело T-217/16: Жалба, подадена на 10 май 2016 г. — Internacional de Productos Metálicos/Комисия	38
2016/C 251/45	Дело T-223/16: Жалба, подадена на 5 май 2016 г. — Massive Bionics/EUIPO — Apple (DriCloud)	39
2016/C 251/46	Дело T-241/16: Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — El Corte Inglés/EUIPO — WE Brand (EW)	40
2016/C 251/47	Дело T-250/16 P: Жалба, подадена на 23 май 2016 г. от Sergio Spadafora срещу определението, постановено на 7 април 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-44/15, Spadafora/Комисия	41
2016/C 251/48	Дело T-254/16: Жалба, подадена на 19 май 2016 г. — Steel Invest & Finance (Люксембург)/Комисия	42
2016/C 251/49	Дело T-257/16: Жалба, подадена на 19 май 2016 г. — NM/Европейски съвет	43
2016/C 251/50	Дело T-258/16: Жалба, подадена на 25 май 2016 г. — Mediterranean Premium Spirits/EUIPO — G-Star Raw (GINRAW)	44
2016/C 251/51	Дело T-259/16: Жалба, подадена на 23 май 2016 г. — Trost Auto Service Technik/EUIPO (AUTOSERVICE.COM)	45
2016/C 251/52	Дело T-271/16: Жалба, подадена на 30 май 2016 г. — Pempe/EUIPO — Marshall Amplification (THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS)	45
2016/C 251/53	Дело T-276/16: Жалба, подадена на 30 май 2016 г. — Viridis Pharmaceutical/EUIPO — Hecht-Pharma (Boswelan)	46

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2016/C 251/54	Дело F-41/10 RENV: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 2 юни 2016 г. — Bermejo Garde/ЕИСК (Публична служба — Връщане на Съда на публичната служба за ново разглеждане след отмяна — Член 12а от Правилника — Длъжностно лице, което е станало жертва на тормоз — Член 22а от Правилника — Длъжностно лице, подател на сигнал — Искане за съдействие — Отхвърляне — Право на защита — Условия — Отхвърляне — Последници — Искане за обезщетение)	48
2016/C 251/55	Дело F-111/15: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 25 май 2016 г. — GW/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Социално осигуряване — Поемане на медицински разходи — Конкретно и обстойно проучване)	49
2016/C 251/56	Дело F-18/16: Жалба, подадена на 31 март 2016 г. — ZZ/Комисия	49
2016/C 251/57	Дело F-21/16: Жалба, подадена на 28 април 2016 г. — ZZ/Frontex	50
2016/C 251/58	Дело F-22/16: Жалба, подадена на 29 април 2016 г. — ZZ/СОСР	50
2016/C 251/59	Дело F-23/16: Жалба, подадена на 2 май 2016 г. — ZZ/Комисия	51
2016/C 251/60	Дело F-24/16: Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — ZZ/Комисия	51
2016/C 251/61	Дело F-25/16: Жалба, подадена на 18 май 2016 г. — ZZ/ЕВБД	52

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 251/01)

Последна публикация

ОВ С 243, 4.7.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 232, 27.6.2016 г.

ОВ С 222, 20.6.2016 г.

ОВ С 211, 13.6.2016 г.

ОВ С 200, 6.6.2016 г.

ОВ С 191, 30.5.2016 г.

ОВ С 175, 17.5.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Полагане на клетва от нови членове на Общия съд

(2016/C 251/02)

На 8 юни 2016 г. пред Съда положиха клетва г-жа Reine, г-н Schalin и г-н Xuereb, назначени за съдии в Общия съд за периода от 29 май 2016 г. до 31 август 2019 г. с решение на представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз от 24 май 2016 г. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ ОВ L 141, 28.5.2016 г., стр. 76.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 9 ноември 2015 г. от Mansour Daïrek Attoumi срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 9 септември 2015 г. по дело T-278/14 — Daïrek Attoumi/CXBP-Diesel

(Дело C-578/15 P)

(2016/C 251/03)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Mansour Daïrek Attoumi (представители: E. Manresa Medina и J.M. Manresa Medina, abogados)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Diesel, S.P.A.

С решение от 26 май 2016 г. Съдът (десети състав) отхвърли касационната жалба и осъди г-н Mansour Daïrek Attoumi да заплати съдебните разходи.

Иск, предявен на 18 март 2016 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-160/16)

(2016/C 251/04)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Zavvos и K. Talabér-Ritz)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е представила доклад относно равнищата на оптимални разходи, както е предвидено в член 5, параграф 2 от Директива 2010/31/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година относно енергийните характеристики на сградите, допълнена с Делегиран регламент (ЕС) № 244/2012 ⁽²⁾ на Комисията от 16 януари 2012 година, с който се създава сравнителна методологична рамка за изчисляване на равнищата на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики на сградите и сградните компоненти, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази разпоредба,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

1. На 18 март 2016 г. Европейската комисия предявява иск срещу Република Гърция, като иска от Съда да установи, че като не е представила доклад относно равнищата на оптимални разходи, както е предвидено в член 5, параграф 2 от Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година относно енергийните характеристики на сградите, допълнена с Делегиран регламент (ЕС) № 244/2012 на Комисията от 16 януари 2012 година, с който се създава сравнителна методологична рамка за изчисляване на равнищата на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики на сградите и сградните компоненти, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази разпоредба.
2. В иска си Комисията поддържа, че въпреки многократните ѝ искания в този смисъл, гръцките органи все още не са предоставили окончателния доклад относно равнищата на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики на сградите и сградните компоненти, като се позовава на сравнителната методологична рамка, определена в Делегиран регламент (ЕС) № 244/2012 на Комисията, и че вследствие на това е налице нарушение на член 5, параграф 2 от Директива 2010/31/ЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13.

⁽²⁾ ОВ L 81, 21.3.2012 г., стр. 18.

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco
(Испания), постъпило на 7 април 2016 г. — E/Subdelegación del Gobierno en Álava**

(Дело C-193/16)

(2016/C 251/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Страни в главното производство

Въззивник: E

Въззиваеи: Subdelegación del Gobierno en Álava

Преюдициални въпроси

Представява ли въззивник, осъден на лишаване от свобода за срок от 12 години за извършването на множество сексуални престъпления срещу малолетни и непълнолетни лица, реална и настояща заплаха за обществената сигурност съгласно разпоредбата на член 27[, параграфи 1 и 2] от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾, като се има предвид обстоятелството, че той се намира в затвора и че остават няколко години до освобождаването му, тъй като е изтърпял шест години от наказанието си?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56)

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Италия),
постъпило на 7 април 2016 г. — Comune di Corridonia/Provincia di Macerata, Provincia di Macerata
Settore 10 – Ambiente**

(Дело C-196/16)

(2016/C 251/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Страни в главното производство

Жалбоподател: Comune di Corridonia

Ответник: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

Преюдициални въпроси

С оглед на разпоредбите на член 191 ДФЕС и член 2 от Директива 2011/92/ЕС ⁽¹⁾, съвместимо ли е с общностното право провеждането на процедура за проверка за необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда (и евентуално за извършване на ОВОС) след изграждането на инсталацията, когато разрешението е било отменено от националния съд поради липса на проверка за необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда, доколкото тази проверка е била изключена въз основа на националната правна уредба, която противоречи на общностното право?

⁽¹⁾ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 2012 г. стр. 1).

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Италия),
постъпило на 8 април 2016 г. — Comune di Loro Piceno и други/Provincia di Macerata, Provincia di
Macerata Settore 10 – Ambiente**

(Дело C-197/16)

(2016/C 251/07)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Comune di Loro Piceno, Marcello Bartolini, Filippo Bruè, Sergio Forti, Stefano Piatti, Gaetano Silvetti, Gianfranco Silvetti, Rocco Tirabasso, Sante Vagni, Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co., Suolificio Elefante Srl, Suolificio Roxy Srl, Aldo Alessandrini

Ответници: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

Преюдициални въпроси

С оглед на разпоредбите на член 191 ДФЕС и член 2 от Директива 2011/92/ЕС ⁽¹⁾, съвместимо ли е с общностното право провеждането на процедура за проверка за необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда (и евентуално за извършване на ОВОС) след изграждането на инсталацията, когато разрешението е било отменено от националния съд поради липса на проверка за необходимостта от оценка на въздействието върху околната среда, доколкото тази проверка е била изключена въз основа на националната правна уредба, която противоречи на общностното право?

⁽¹⁾ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 2012 г. стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 април 2016 г. — Marco Tronchetti Provera SpA и др./Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Дело C-206/16)

(2016/C 251/08)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA, Lauro Sessantuno SpA

Ответник: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Преюдициален въпрос

Възпрепятства ли правилното прилагане на член 5, параграф 4, алинея 2 от Директива 2004/25/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане, във връзка с общите принципи, установени в член 3, параграф 1 от същата директива, както и правилното прилагане на общите принципи на европейското право — на правна сигурност, защита на оправданите правни очаквания, пропорционалност, разумност, прозрачност и недопускане на дискриминация — национална разпоредба като член 106, параграф 3, буква d), подточка 2) от Законодателен декрет № 58 от 24 февруари 1998 г. (Единен текст на разпоредбите в областта на финансовото посредничество по смисъла на членове 8 и 21 от Закон № 52 от 6 февруари 1996 г.) и последващите му изменения, и като член 47-отсies от решение № 11971 от 14 май 1999 г. на Commissione Nazionale per le Società e la Borsa — Consob (Правилник за прилагане на Законодателен декрет № 58 от 24 февруари 1998 г. относно правната уредба за емитентите) и последващите му изменения, в частта, в която посочените разпоредби овластяват Consob да увеличава цената на публичните предложения за поглъщане по горепосочения член 106, когато е налице обстоятелството „тайно споразумение между оферента или лицата, които действат съгласувано с него или с един или повече продавачи“, без да се конкретизира специфичното поведение, с което се осъществява фактическият състав, и следователно без да се установят ясно обстоятелствата и критериите, при наличието на които Consob е овластена да коригира с увеличение цената на публичните предложения за поглъщане?

⁽¹⁾ Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане (ОВ L 142, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 44).

**Преюдициално запитване от Audiencia provincial de Tarragona, Sección cuarta (Испания),
постъпило на 14 април 2016 г. — Ministerio Fiscal**

(Дело C-207/16)

(2016/C 251/09)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia provincial de Tarragona, Sección cuarta

Страна в главното производство

Ministerio Fiscal

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли достатъчната тежест на престъплението като критерий, обосноваващ засягането на признатите в членове 7 и 8 от Хартата ⁽¹⁾ основни права, да се определи единствено с оглед на наказанието, което може да се наложи за разследваното престъпление, или е необходимо освен това да се установи, че с престъпното деяние се увреждат в особена степен индивидуални и/или колективни правни интереси?
- 2) Еwentуално, ако определянето на тежестта на престъплението с оглед единствено на наказанието, което може да се наложи, отговаря на конституционните принципи на Съюза, приложени от Съда на ЕС в решението му от 8 април 2014 г. [съединени дела C-293/12, Digital Rights Ireland и C-594/12, Seitlinger и др.] като критерии за строг контрол на Директивата ⁽²⁾, то какъв следва да е минималният праг за наказанието? Допустимо ли е по общ начин да се предвиди праг от три години лишаване от свобода?

⁽¹⁾ Харта на основните права на Европейския съюз (ОВ С 326, стр. 391).

⁽²⁾ Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51).

**Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Torino (Италия), постъпило на
15 април 2016 г. — Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale II di Torino**

(Дело C-211/16)

(2016/C 251/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bimotor SpA

Ответник: Agenzia delle Entrate - Direzione Provinciale II di Torino

Преюдициален въпрос

Допуска ли общностната правна уредба в областта на ДДС (Шеста директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 17 май 1977 г., изменена с Директива 2002/38/ЕО ⁽²⁾, и Директива 2006/112/ЕО ⁽³⁾) правна уредба на държава членка, каквато се съдържа в член 34, първа алинея от Закон № 388 от 23 декември 2000 г., и съгласно която възстановяването или прихващането на данъчен кредит по ДДС се извършва в рамките на отделна финансова година не изцяло, а само до предварително определен максимален размер?

- ⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).
- ⁽²⁾ Директива 2002/38/ЕО на Съвета от 7 май 2002 година относно временно изменение на Директива 77/388/ЕИО по отношение на режима на данъка върху добавената стойност за услугите по разпространение на радио и телевизия и някои извършвани по електронен път услуги (ОВ L 128, стр. 41).
- ⁽³⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Vergabekammer Südbayern (Германия), постъпило на 15 април 2016 г. — DUK Versorgungswerk eV и Gothaer Pensionskasse AG/BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH

(Дело C-212/16)

(2016/C 251/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Vergabekammer Südbayern

Страни в главното производство

Жалбоподатели: DUK Versorgungswerk eV, Gothaer Pensionskasse AG

Ответник: BG Klinik für Berufskrankheiten Bad Reichenhall gGmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с осигуряването на ефективна правна защита съгласно член 1, параграф 3 и член 2г, параграф 1, буква а) от Директива 89/665/ЕИО ⁽¹⁾, изменена с Директива 2007/66/ЕО ⁽²⁾, да не се образува производство по обжалване поради липса на риск от настъпване на вреда за лице, което твърди, че е недействителен договор, сключен без предварително обявление на процедура за възлагане на обществена поръчка в Официален вестник на Европейския съюз, поради това че възлагащият орган, който преди възлагането на поръчката не е публикувал обявление в Официален вестник на Европейския съюз и не е провел редовна процедура за възлагане на обществена поръчка, определя услугата, която трябва да се предостави, с обвързваща декларация в производството по обжалване по такъв начин, че обжалващият икономически оператор да не би могъл да я предоставя?
2. а) Налице ли е съществено изменение на договора по смисъла на практиката на Съда (решение от 19 юни 2008 г., дело C-454/06, Pessetext), ако публично предприятие, обособено от друго публично предприятие в рамките на преминаване на част от предприятието по смисъла на Директива 2001/23/ЕО ⁽³⁾, сключи с досегашния доставчик на услугата за пенсионно осигуряване по професионални схеми при старост на обособяващото публично предприятие, нов договор за професионално пенсионно осигуряване за старост, който с цел да гарантира на преминалите работници правата им на плащания от професионалното пенсионно осигуряване в случаи на старост и инвалидност, в това отношение е идентичен с първоначалния договор, а обособяващото публично предприятие притежава обособеното публично предприятие като единствен съдружник?

При утвърдителен отговор на буква а) от втория въпрос:

- б) Допустимо ли е провеждането на процедура на договаряне, без предварително публикуване на обявление съгласно член 31, точка 1, буква б) от Директива 2004/18/ЕО ⁽⁴⁾, само с един икономически оператор (а именно досегашния доставчик на услугата към обособяващото публично предприятие), ако работниците на обособяващото публично предприятие стават работници на обособения възлагащ орган в резултат от прехвърлянето на предприятие и съгласно техните прехвърлени в съответствие с член 3, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО непроменени трудови договори във връзка със съществуваща професионална практика съгласно националното трудово законодателство биха имали право да претендират пред новия им работодател услугите за пенсионно осигуряване по професионални схеми при старост да се предоставят от досегашния доставчик на услуги, при което правата са възникнали преди прехвърлянето на предприятието?

При отрицателен отговор на въпроса по буква б):

- в) Може ли възлагащ орган, който преди възлагането не е публикувал обявление в Официален вестник на Европейския съюз и не е провел процедура за възлагане съгласно член 28 от Директива 2004/18/ЕО, без нарушаване на принципите на конкуренцията, прозрачността и равното третиране при възлагането на обществени поръчки да упражни правото си на определяне на изискваната услуга преди провеждане на редовна процедура за възлагане на обществени поръчки в смисъл, че при предварителното определяне на метода на изпълнение на професионалното пенсионно осигуряване да определи и как се финансира бъдещият доставчик на услугата? Може ли по този начин възлагащ орган да определи предварително, че могат да се предлагат само услуги от разходопокривна пенсионна каса и по този начин да са изключени пенсионни каси, функциониращи на принципа на капитализацията, дори когато техните престации за осигурените работници не могат да се различават на основание на националното трудово право и в съответствие с член 3, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО?

При утвърдителен отговор на въпроса по буква в):

- г) Валидно ли е това тълкуване преди изтичането на срока за транспониране на Директива 2014/24/ЕС ⁽⁵⁾ и в случаите, в които това би довело до положение само един икономически оператор (а именно досегашният доставчик на услугата) да бъде в състояние да предоставя услугата или при определяне на изискваната услуга възлагащ орган, който иска да проведе процедура на договаряне без публикуване на обявление само с един икономически оператор съгласно член 31, точка 1, буква б) от Директива 2004/18/ЕО, още преди изтичане на срока за транспониране на Директива 2014/24/ЕС е задължен да провери дали не съществува достатъчно добра алтернатива или заместител и отсъствието на конкуренция не се дължи на изкуствено стесняване на параметрите на поръчката, както е предвидено в член 32, параграф 2, буква б), втора алинея от Директива 2014/24/ЕС?

- ⁽¹⁾ Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).
- ⁽²⁾ Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, стр. 31).
- ⁽³⁾ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).
- ⁽⁴⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).
- ⁽⁵⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, стр. 65).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 20 април 2016 г. —
Casertana Costruzioni Srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti - Provveditorato
Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campana per la
Difesa del Suolo - A.R.CA.DLS.

(Дело C-223/16)

(2016/C 251/12)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Casertana Costruzioni Srl

Ответници: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti - Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campana per la Difesa del Suolo - A.R.CA.DI.S.

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 47, параграф 2 и член 48, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО ⁽¹⁾, заменени от член 63 от Директива 2014/24/ЕС ⁽²⁾, национална правна уредба, която изключва, или може да се тълкува в смисъл, че изключва, възможността икономическият оператор, тоест субектът, който участва в процедурата за възлагане на обществена поръчка, да посочи друго предприятие, вместо първоначално посоченото като „помощно предприятие“, което е загубило или понижило критериите за участие, от което следва изключването на икономическия оператор от процедурата поради независещи от него — нито обективно, нито субективно — причини?

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).

⁽²⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, стр. 65).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 22 април 2016 г. — Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Uprigaz — Union professionnelle des industries privées du gaz/Premier ministre, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

(Дело C-226/16)

(2016/C 251/13)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Uprigaz — Union professionnelle des industries privées du gaz

Ответник: Premier ministre, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 994/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 година ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да налага на доставчиците на природен газ допълнителни задължения, произтичащи от включването сред „защитените клиенти“ — чието потребление допринася за определяне на обхвата на задълженията за съхранение с цел осигуряване на непрекъснатост на доставките на газ — на клиенти, които не са посочени в член 2, параграф 1 от този регламент?

- 2) Следва ли член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 994/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 година да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да налага на доставчиците на природен газ задължения, свързани с обема на съхранявания газ и със съответния дебит на извличане, както и свързани с притежаването на капацитет за съхранение, отпуснат по силата на правата, съответстващи на задължението за съхранение на запаси на територията на тази държава членка, като същевременно предвижда при преценката на капацитета за съхранение на доставчик министърът да вземе предвид и другите инструменти за модуляция, с които този доставчик разполага?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 994/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 година относно мерките за гарантиране на сигурността на доставките на газ и за отмяна на Директива 2004/67/ЕО на Съвета (ОВ L 295, стр. 1).

Жалба, подадена на 25 април 2016 г. от Ante Šumelj и др. срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 26 февруари 2016 г. по съединени дела T-546/13, T-108/14 и T-109/14, Ante Šumelj и др./Европейска комисия

(Дело C-239/16 P)

(2016/C 251/14)

Език на производството: хърватски

Страни

Жалбоподатели: Ante Šumelj, Dubravka Bašljan, Đurđica Crnčević, Miroslav Lovreković, Drago Burazer, Nikolina Nežić, Blaženka Bošnjak, Bosiljka Grbašić, Tea Tončić, Milica Bjelić, Marijana Kruhoberec, Davor Škugor, Ivan Gerometa, Kristina Samardžić, Sandra Cindrić, Sunčica Gložinić, Tomislav Polić, Vlatka Pižeta (представител: M. Krmek, odvjetnik)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да уважи жалбата срещу решението на Общия съд, както и иска, предявен в първоинстанционното производство,
- да осъди другата страна в производството да заплати съдебните разноски в първоинстанционното и в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си срещу решението на Общия съд жалбоподателите сочат следните основания:

1. Жалбоподателите смятат, че Общият съд допуска в техен ущърб грешка при прилагането на правото, като не констатира, че Комисията не е изпълнила задължението си да следи за изпълнението на Договора за присъединяването на Република Хърватия към Европейския съюз в частта му относно въвеждането на длъжността държавен съдебен изпълнител в правния ред на Република Хърватия в съответствие с член 36 от Акта за присъединяване, който изрично гласи: „Комисията наблюдава отблизо всички ангажменти, поети от Хърватия в хода на преговорите за присъединяване, включително онези, които трябва да бъдат изпълнени преди датата на присъединяване или до тази дата“. Наблюдението от страна на Комисията е специално насочено към поетите от Хърватия ангажменти в областта на правосъдието и основните права (приложение VII).
2. Общият съд допуска грешка при прилагането на правото, като в точка 57 от решението си (противно на констатацията в точка 52 от решението) приема, че нито един от ангажиментите по приложение VII към Акта за присъединяване, на които се позовават ищците, не установява задължение за Република Хърватия да въведе професията държавен съдебен изпълнител и следователно тези ангажменти не водят и до задължение на Комисията да прибегне на това основание до предвидените в член 36 от Акта за присъединяване начини за намеса с оглед да предотврати отмяната на Закона за държавните съдебни изпълнители.

Преговорите на Република Хърватия с Европейския съюз продължават дълго и за разлика от останалите глави последната, най-трудна глава 23 е съобразена с най-добрите практики на ЕС. Става дума за политическите критерии за членството на Република Хърватия в Европейския съюз, като преговорите са приключени на 30 юни 2011 г., след като на 12 май 2011 г. правителството на Република Хърватия предава на председателството на ЕС доклад за изпълнението на ангажиментите по глава 23. В десет точки от посочения доклад Република Хърватия поема точно определени ангажименти, които се е задължила да изпълни и съгласно Договора за присъединяване (член 36 от Акта за присъединяване). Ангажименти 1 и 3, чиито разпоредби (отнасящи се до въвеждането на длъжността държавен съдебен изпълнител) жалбоподателите цитират през целия ход на делото, изрично задължават Република Хърватия да въведе длъжността държавен съдебен изпълнител.

3. По-нататък Общият съд допуска грешка при прилагането на правото (произнася се в нарушение на изискването за правна сигурност), като въз основа на постановеното преди това в точки 47—51 от решението си приема, че ангажимент 1 не се отнася до конкретната стратегия за реформа на съдебната система и план за действие, които са били в сила към момента на приключването на преговорите и до отмяната на закона, с който се е уреждала длъжността държавен съдебен изпълнител. Жалбоподателите твърдят, че е опасен прецедент, противоречащ на всяко смислено правно тълкуване, да се взема предвид другата стратегия за реформа на съдебната система, спомената впоследствие от Комисията в нейните документи, вместо стратегията за реформа на съдебната система от 2011 г. и плана за действие от 2010 г., които задължават Република Хърватия да въведе длъжността държавен съдебен изпълнител.
4. Също така, Общият съд допуска грешка при прилагането на правото, като в точка 55 приема, че ищите не сочат нито едно конкретно нарушение, освен на принципа на защита на оправданите правни очаквания, докато ищите всъщност сочат наличието на дискриминация, нарушение на правото на труд и през целия ход на делото — нарушение на принципа на правна сигурност. Просто е невероятно, че в обжалваното решение Общият съд съвсем е игнорирал (изобщо не е споменал) принципа на правна сигурност (правна предвидимост), от който в съответствие с постоянната съдебна практика се извежда и принципът на защита на оправданите правни очаквания.
5. Общият съд допуска грешка при прилагането на правото, като приема, че член 13 от Договора за Европейския съюз е ирелевантен за делото. Всъщност, за да е незаконно дадено действие, не трябва непременно да е налице нарушение на позитивното право на Европейския съюз, тоест на писаните му норми, а може и да е налице нарушение на общите принципи на правото (сред които принципът на правна сигурност), което е и нарушение на член 13 ДЕС. Съюзът разполага с институционална рамка, която има за цел да насърчава неговите ценности, да служи на неговите интереси, на интересите на неговите граждани и на тези на държавите членки, както и да осигурява съгласуваност, ефикасност и последователност на неговите политики и дейности. Общите принципи на правото са част от правния ред на Европейския съюз.
6. Общият съд допуска грешка при прилагането на правото и като не взема предвид в съответствие с член 17 от Договора за Европейския съюз, че ищите са назначени, съответно определени да изпълняват длъжността държавен съдебен изпълнител към момента на затварянето на глава 23, съответно към момента на одобряването на реформата на съдебната система, част от която реформа е и въпросът за държавните съдебни изпълнители. Като се има предвид и член 26 от Виенската конвенция, именно с приключването на преговорите между Република Хърватия и Европейския съюз относно присъединяването и членството, съответно с одобряването на определените мерки, за ищите възниква правна сигурност относно назначаването им на избраната от тях длъжност.
7. Общият съд допуска грешка при прилагането на правото, като не приема — предвид императивната норма на член 36 от Акта за присъединяване — че Комисията е трябвало да гарантира нейното прилагане и да вземе всички мерки, така че Република Хърватия да изпълни своите ангажименти. Тъй като Комисията не е действала в съответствие с член 17 от Договора за Европейския съюз, налице е нарушение на този член в ущърб на ищите.

8. Общият съд допуска грешка при прилагането на правото, като не констатира, че Договорът за присъединяването на Република Хърватия към Европейския съюз е резултат от преговорите и като такъв е задължителен и произвежда правни последици в съответствие със законодателството и правната система на Европейския съюз. В конкретния случай Договорът за присъединяване гарантира на ищите право на труд и въвеждане на длъжността, за която са били избрани. В съответствие с разпоредбите на Договора ищите имат пълното право да очакват да започнат да изпълняват длъжността, на която са били назначени, след като преди това са изпълнили всички необходими условия съгласно закона (положили са изпитите, напуснали са дотогавашната си работа, подготвили са съответни кантори).

**Жалба, подадена на 26 април 2016 г. от Vedran Vidmar и др. срещу решението, постановено от
Общия съд (втори състав) на 26 февруари 2016 г. по дело T-507/14, Vedran Vidmar и Darko Graf/
Европейска комисия**

(Дело C-240/16 P)

(2016/C 251/15)

Език на производството: хърватски

Страни

Жалбоподатели: Vedran Vidmar, Saša Čaldarević, Irena Glogovšek, Gordana Grancarić, Martina Grgec, Ines Grubišić, Sunčica Horvat Peris, Zlatko Ilak, Mirjana Jelavić, Romuald Kantoci, Svjetlana Klobučar, Ivan Kobaš, Tihana Kušeta Šerić, Damir Lemaić, Željko Ljubičić, Gordana Mahovac, Martina Majcen, Višnja Merdžo, Tomislav Perić, Darko Radić, Damjan Saridžić (представител: D. Graf, odvjetnik)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- изцяло да отмени решението на Общия съд на ЕС от 26 февруари 2016 г. по дело T-507/14 и да уважи искането, предявено от жалбоподателите в първоинстанционното производство с исковата молба от 1 юли 2014 г., както и да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски, направени от всеки от жалбоподателите в това производство,
- при условията на евентуалност, изцяло да отмени решението на Общия съд на ЕС от 26 февруари 2016 г. по дело T-507/14 и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, както и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от всеки от жалбоподателите в това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите оспорват следните части от обжалваното решение:

- точка 40, в която се приема, че активното противоправно поведение на институциите на ЕС е само една от предпоставките за ангажиране на извъндоговорната отговорност на ЕС за причинени вреди, доколкото това становище на първоинстанционния съд е в противоречие с член 340, втора алинея от Договора за функционирането на ЕС и практиката на Съда на ЕС (решение на Съда от 19 май 1992 г. по дело Mulder/Съвет и Комисия, C-104/89 и C-37/90),
- точка 47, в която противно на разпоредбите на член 36 от Акта за присъединяване на Република Хърватия към Европейския съюз и приложение VII към него поетите от Хърватия ангажменти спрямо ЕС в хода на преговорите за присъединяването ѝ към ЕС погрешно са наречени „принципи“, доколкото в конкретния случай не става дума за принципи, а за 11 конкретни договорни ангажмента на Хърватия спрямо ЕС, всичките в сила от 9 декември 2011 г.,

- точки 48—52, доколкото член 36 от Акта за присъединяване и точка 1 от приложение VII към него влизат в сила на 9 декември 2011 г., когато са били в сила и са се прилагали Стратегията на Република Хърватия от 15 декември 2010 г. за реформа на съдебната система за периода 2011—2015 г. и Ревизираният план за действие на правителството на Република Хърватия за реформа на съдебната система от 20 май 2010 г., така че последващата отменя на тези правни актове от Хърватия, изрично одобрена преди това от Европейската комисия в точка 3 от нейния Общ доклад за мониторинга на Хърватия от 10 октомври 2012 г., с който от Хърватия се изисква да приеме ново законодателство в областта на принудителното изпълнение, е в противоречие с общите принципи за защита на оправданите правни очаквания и правна сигурност, доколкото по отношение на жалбоподателите отмяната на тези правни актове очевидно е имала обратно действие, а след 9 декември 2011 г. Хърватия не е приела нито една нова стратегия за реформа на съдебната система, а само стратегия за развитие на съдебната система за периода 2013—2018 г., така че последната Стратегия за реформа на съдебната система, приета от Република Хърватия, е именно онази, която е била в сила към 9 декември 2011 г. (вж. например решения на Съда от 30 януари 1974 г., *Louwage/Комисия*, C-148/73, т. 12 и 28, от 17 декември 1998 г., *Embassy Limousines & Services/Парламент*, T-203/96, т. 74—88 и от 14 май 1975 г., *CNTA/Комисия*, C-74/74, т. 41—44), като се има предвид, че в точка 53 от решението си първоинстанционният съд постановява, че „не може да се приеме, че хърватските власти [...] са били свободни да изменят Стратегията за реформа на съдебната система за 2011—2015 г. и плана за действие от 2010 г. С оглед на разпоредбите на Акта за присъединяване, и конкретно член 36 и приложение VII, хърватските власти са били длъжни да изпълняват не само ангажимент 1, но и всички останали ангажименти по това приложение“, с което той потвърждава основателността на предявеното искане за обезщетение,
- точки 54—57 и 59—63 във връзка с неизпълнението на задължението на Комисията по член 36 от Акта за присъединяване да осигури изпълнението на ангажимента на Хърватия по точка 3 от приложение VII към Акта за присъединяване, а именно да продължи да работи за повишаването на ефективността на съдебната си система, доколкото от приложенията към исквата молба е видно, че Комисията е включила в мониторинговите си таблици за периода от 1 септември 2012 г. до 28 февруари 2013 г. погрешните данни от министерството на правосъдието на Хърватия за намаляване на броя на нерешените дела и неприключените изпълнителни производства пред хърватските общински и търговски съдилища без никаква експертна и изчислителна проверка, съответно анализ, с което е допуснала груба небрежност при съставянето на тези таблици,
- точка 68, доколкото с неизпълнението на задължението си по член 36, параграфи 1 и 2 от Акта за присъединяване да осигури изпълнението на ангажимента на Хърватия да въведе длъжността държавен съдебен изпълнител от 1 януари 2012 г. Комисията нарушава и задължението си по член 17 ДЕС да следи за изпълнението на Договора за присъединяването на Хърватия към ЕС като един от основополагащите договори на ЕС,
- точки 69—82, доколкото след 9 декември 2011 г. не е било необходимо последващо съответно изрично действие от страна на Комисията, за да възникнат у жалбоподателите оправдани правни очаквания, тъй като такива оправдани очаквания вече са възникнали у жалбоподателите още в предходния период.

Жалба, подадена на 26 април 2016 г. от Darko Graf срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 26 февруари 2016 г. по дело T-507/14, Vedran Vidmar и Darko Graf/Европейска комисия

(Дело C-241/16 P)

(2016/C 251/16)

Език на производството: хърватски

Страни

Жалбоподател: Darko Graf (представител: L. Duvnjak, odvjetnik)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- изцяло да отмени решението на Общия съд на ЕС от 26 февруари 2016 г. по дело T-507/14 и да уважи искането, предявено от жалбоподателя в първоинстанционното производство с исковата молба от 1 юли 2014 г., както и да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски, направени от жалбоподателя в това производство,
- при условията на евентуалност, изцяло да отмени решението на Общия съд на ЕС от 26 февруари 2016 г. по дело T-507/14 и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, както и да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски, направени от жалбоподателя в това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва следните части от обжалваното решение:

- точка 40, в която се приема, че активното противоправно поведение на институциите на ЕС е само една от предпоставките за ангажиране на извъндоговорната отговорност на ЕС за причинени вреди, доколкото това становище на първоинстанционния съд е в противоречие с член 340, втора алинея от Договора за функционирането на ЕС и практиката на Съда на ЕС (решение на Съда от 19 май 1992 г. по дело *Mulder/Съвет и Комисия*, C-104/89 и C-37/90),
- точка 47, в която противно на разпоредбите на член 36 от Акта за присъединяване на Република Хърватия към Европейския съюз и приложение VII към него поетите от Хърватия ангажменти спрямо ЕС в хода на преговорите за присъединяването ѝ към ЕС погрешно са наречени „принципи“, доколкото в конкретния случай не става дума за принципи, а за 11 конкретни договорни ангажмента на Хърватия спрямо ЕС, всичките в сила от 9 декември 2011 г.,
- точки 48—52, доколкото член 36 от Акта за присъединяване и точка 1 от приложение VII към него влизат в сила на 9 декември 2011 г., когато са били в сила и са се прилагали Стратегията на Република Хърватия от 15 декември 2010 г. за реформа на съдебната система за периода 2011—2015 г. и Ревизираният план за действие на правителството на Република Хърватия за реформа на съдебната система от 20 май 2010 г., така че последващата отмяна на тези правни актове от Хърватия, изрично одобрена преди това от Европейската комисия в точка 3 от нейния Общ доклад за мониторинга на Хърватия от 10 октомври 2012 г., с който от Хърватия се изисква да приеме ново законодателство в областта на принудителното изпълнение, е в противоречие с общите принципи за защита на оправданите правни очаквания и правна сигурност, доколкото по отношение на жалбоподателите отмяната на тези правни актове очевидно е имала обратното действие, а след 9 декември 2011 г. Хърватия не е приела нито една нова стратегия за реформа на съдебната система, а само стратегия за развитие на съдебната система за периода 2013—2018 г., така че последната Стратегия за реформа на съдебната система, приета от Република Хърватия, е именно онази, която е била в сила към 9 декември 2011 г. (вж. например решения на Съда от 30 януари 1974 г., *Louwage/Комисия*, C-148/73, т. 12 и 28, от 17 декември 1998 г., *Embassy Limousines & Services/Парламент*, T-203/96, т. 74—88 и от 14 май 1975 г., *CNTA/Комисия*, C-74/74, т. 41—44), като се има предвид, че в точка 53 от решението си първоинстанционният съд постановява, че „не може да се приеме, че хърватските власти [...] са били свободни да изменят Стратегията за реформа на съдебната система за 2011—2015 г. и плана за действие от 2010 г. С оглед на разпоредбите на Акта за присъединяване, и конкретно член 36 и приложение VII, хърватските власти са били длъжни да изпълняват не само ангажимент 1, но и всички останали ангажменти по това приложение“, с което той потвърждава основателността на предявеното искане за обезщетение,
- точки 54—57 и 59—63 във връзка с неизпълнението на задължението на Комисията по член 36 от Акта за присъединяване да осигури изпълнението на ангажмента на Хърватия по точка 3 от приложение VII към Акта за присъединяване, а именно да продължи да работи за повишаването на ефективността на съдебната си система, доколкото от приложенията към исковата молба е видно, че Комисията е включила в мониторинговите си таблици за периода от 1 септември 2012 г. до 28 февруари 2013 г. погрешните данни от министерството на правосъдието на Хърватия за намаляване на броя на нерешените дела и неприключените изпълнителни производства пред хърватските общински и търговски съдилища без никаква експертна и изчислителна проверка, съответно анализ, с което е допуснала груба небрежност при съставянето на тези таблици,

- точка 68, доколкото с неизпълнението на задължението си по член 36, параграфи 1 и 2 от Акта за присъединяване да осигури изпълнението на ангажимента на Хърватия да въведе длъжността държавен съдебен изпълнител от 1 януари 2012 г. Комисията нарушава и задължението си по член 17 ДЕС да следи за изпълнението на Договора за присъединяването на Хърватия към ЕС като един от основополагащите договори на ЕС,
- точки 69—82, доколкото след 9 декември 2011 г. не е било необходимо последващо съответно изрично действие от страна на Комисията, за да възникнат у жалбоподателя оправдани правни очаквания, тъй като такива оправдани очаквания вече са възникнали у жалбоподателя още в предходния период.

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça (Португалия), постъпило на 27 април 2016 г. — José Rui Garrett Pontes Pedroso/Netjets Management Limited

(Дело C-242/16)

(2016/C 251/17)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Жалбоподател: José Rui Garrett Pontes Pedroso

Ответник: Netjets Management Limited

Преюдициални въпроси

- 1) Оказват ли фактите по делото — служителът е пилот от гражданската авиация, като неговата дейност съгласно трудовия му договор обхваща цялото европейско въздушно пространство — влияние върху определянето на „мястото, където [работникът или служителът] обичайно осъществява дейността си“, и/или „мястото, където последно е осъществявал дейност“, по смисъла на член 19, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 ⁽¹⁾ на Съвета от 22 декември 2000 г.?
- 2) При отрицателен отговор на този въпрос, тоест ако тези критерии не оказват влияние върху определянето им:
 - i) трябва ли/може ли за „мястото, където [работникът или служителът] обичайно осъществява дейността си“, по смисъла на посочената разпоредба от правото на Съюза да се приеме летището, където се намира въздухоплавателното средство, което служителът трябва да управлява, и където започва полетът и съответно — изпълнението на служебните му задължения?

И/или трябва/може за такова място да се приеме мястото, където са регистрирани управляваните от служителя въздухоплавателни средства?

И/или трябва/може за такова място да се приеме мястото, където служителът е получавал инструкции, съобщения и информация относно полетните операции, различните аспекти на трудовото му правоотношение и процедурата по прекратяването на това правоотношение?
 - ii) Трябва ли/може ли за „мястото, където последно е осъществявал дейност“, по смисъла на посочената разпоредба от правото на Съюза да се приеме летището, където се е намирало последното въздухоплавателно средство, което служителът е управлявал преди прекратяването на трудовото правоотношение?

Или трябва/може за такова място да се приеме определеното от страните входно летище (gateway airport), от което служителът е бил превозен за последен път преди прекратяването на трудовото правоотношение до летището, където се е намирало последното управлявано от него въздухоплавателно средство, и на което летище той впоследствие се е върнал?

3. Може ли в контекста на фактите по делото изразът „мястото, където дейността, за която е нает работникът или служителът, е разположена или е била разположена“, по смисъла на член 19, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. да се тълкува като „оперативния център“ на предприятието, посочено като работодател в трудовия договор, където се извършва процедурата по наемане на пилотите (посредством приемане и разглеждане на съответните кандидатури) и където се провежда тяхното първоначално и допълнително обучение, макар въпросният „оперативен център“ да работи и да се помещава в друго, юридически самостоятелно предприятие, ако и двете предприятия са част от една и съща икономическа група?
4. Може ли в контекста на фактите по делото изразите „централно управление“ и „основно място на стопанска дейност“ по смисъла на член 60, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. да се тълкуват като „оперативния център“ на предприятието, посочено като работодател в трудовия договор, където се контролират всички аспекти на дейността (от контрола на техническото обслужване, полетните операции и изготвянето на програми до експлоатацията, техническото обслужване и осигуряването на екипаж за въздухоплавателните средства, наземните операции и кетъринга), откъдето се отправят всички инструкции до пилотите, където се провежда тяхното първоначално и допълнително обучение и се разглеждат въпросите относно човешките ресурси и дисциплинарната отговорност или оплакванията, макар въпросният „оперативен център“ да работи и да се помещава в друго, юридически самостоятелно предприятие, ако и двете предприятия са част от една и съща икономическа група?
5. Трябва ли, като се има предвид съображение 13 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г., съгласно което във връзка със застраховането, потребителските договори и трудовата заетост по-слабата страна трябва да бъде защитена от правила за компетентност, които са в по-висока степен благоприятни за нейните интереси, отколкото общите правила, член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. да се тълкува по по-благоприятен за служителя начин?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74 и поправка в ОВ L 10, 2014 г., стр. 32)

**Преюдициално запитване от Københavns Byret (Дания), постъпило на 2 май 2016 г. —
Anklagemyndigheden/Bent Falbert, Poul Madsen, JP/Politikens Hus A/S**

(Дело C-255/16)

(2016/C 251/18)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Københavns Byret

Страни в главното производство

Обвинител: Anklagemyndigheden

Подсъдими: Bent Falbert, Poul Madsen, JP/Politikens Hus A/S

Преюдициален въпрос

В случая има ли правило, подлежащо на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 във връзка с член 1, параграф 1, точки 2, 5 и 11 от Директива 98/34/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 година за изменение на Директива 98/34/ЕО относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и правила, като се има предвид следното:

- а) приет е Закон за изменение на lov om visse spil, lotterier og væddemål (Закон за някои игри, лотарии и залагания), с който следва да се въведе разпоредба, предвиждаща наказателна отговорност в частност за всеки, който умишлено или поради груба небрежност „предлага хазартни игри, лотарии или залагания в Дания, без да притежава разрешение по член 1“, както и за всеки, който умишлено или поради груба небрежност „рекламира хазартни игри, лотарии или залагания, които не са обхванати от разрешението по член 1“, и
- б) мотивите към проекта на Закона за изменение показват, че целта на горепосочените криминализиращи разпоредби е да се уточни или въведе забрана за предлагането на пряко насочени към датския пазар онлайн игри от дружества за хазартни игри извън Дания, като, наред с другото, се забрани рекламирането по-конкретно на игри, предлагани онлайн от дружества извън Дания, доколкото видно от същите мотиви, няма съмнение, че съгласно разпоредбите преди изменението съответната дейност на дружество за хазартни игри извън Дания е незаконна, ако същото използва канали за продажба, при които свързаните с игрите устройства физически се продават на територията на Дания; повече спорове обаче повдига въпросът дали хазартните игри, които не са с произход от Дания, но са предназначени за участници в Дания, макар физически да се намират извън нейната територия, също са обхванати от тези разпоредби; следователно е необходимо да се изясни дали този начин на провеждане на хазартни игри попада в обхвата на посочените разпоредби. От мотивите личи още, че се предлага въвеждането на забрана за рекламиране на хазартни игри, лотарии и залагания, за които не е налице разрешение по този закон, и че изменението е в съответствие с действащата понастоящем забрана по член 12, параграф 3 от hestevæddeløbsloven (Закон за залаганията на конни надбягвания), но представлява уточнение на член 10, параграф 4 от (понастоящем отменения) Tips- og lottoloven (Закон за залаганията и лотариите). Освен това съгласно мотивите целта на забраната е да се защитят доставчиците на хазартни игри, притежаващи разрешение от датските власти, от конкуренцията на дружества, които нямат такова разрешение и следователно не могат правомерно да предлагат хазартни игри в Дания или да осъществяват посредничество във връзка с тях.

⁽¹⁾ ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207.

**Жалба, подадена на 10 май 2016 г. от Nagel International AG и др. срещу решението, постановено от
Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-254/12, Nagel International AG и др./
Европейска комисия**

(Дело C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (представители: U. Denzel, C. von Köckritz и C. Klöppner, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да бъде отменено решението на Общия съд (девети състав) от 29 февруари 2016 г. по дело T-254/12,

- на основание на член 263, параграф 4 ДФЕС да бъде отменен член 1, параграфи 1 и 2, член 2 и член 3 от Решение на Комисията от 28 май 2012 г., C(2012) 1959 окончателен (преписка COMP/39462 – Спедиторски услуги), в частта им, в която се отнасят до жалбоподателите;
- да бъдат отменени или значително намалени наложените на жалбоподателите с горепосоченото решение глоби;
- да бъде осъдена Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите, направени във връзка с производството пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват пет основания:

Първо, Общият съд допуска грешка в прилагането на правото, като приема, че поведението на NES и на AMS нарушавало член 101 ДФЕС. Член 101 ДФЕС не бил приложим към това поведение, тъй като то не било в състояние да засегне търговията между държавите.

Второ, била допусната грешка при изчисляването наложените на жалбоподателите глоби. Било установено наличието на поведение, нарушаващо правото относно картелите, що се отнася до отделни такси („fees“ или „surcharges“). В това отношение Общият съд следвало да изчисли налаганата глоба единствено с оглед на реализирания оборот чрез събиране на съответните такси. Общият съд не взел предвид обстоятелството, че чрез включването на допълнителни обороти (по-специално на реализираните обороти от таксите за превоз на товари) при изчисляването на глобите, Комисията нарушила точка 13 от Насоките за определянето на глобите. Тъй като приложил същия метод имплицитно и при упражняването на правомощието си за неограничен съдебен контрол, Общият съд допуснал грешка и при упражняването на това негово правомощие.

Трето, Общият съд нарушил принципа за равно третиране. K+N, за разлика от останалите спедитори, не работило въз основа на консолидационния модел, а от икономическа гледна точка то участвало в над 90 % от сключваните сделки като класически посредник. Поради твърде значителните различия в търговския модел Общият съд следвало да има диференциран подход и не трябвало да третира по сходен начин различни положения. Общият съд следвало по-специално да отмени изчислената от Комисията глоба и следвало да наложи на жалбоподателите глоба, определена единствено въз основа на реализирания оборот вследствие на събраните „fees“ или „surcharges“.

Четвърто, наложените от Общия съд глоби били явно непропорционални. Потвърдените от Общия съд глоби били очевидно прекомерни и не следвало да се обосноват с постигането на целения възпиращ ефект.

Пето, Общият съд не се съобразил с Air Transport Exemption (изключението по отношение на въздушните превозвачи) и поради това по отношение на NES и AMS погрешно приел, че се прилага член 101 ДФЕС.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — Франция и IFP Énergies nouvelles/Комисия

(Съединени дела T-479/11 и T-157/12) ⁽¹⁾

(„Държавна помощ — Научноизследователска дейност в областта на петролните залежи — Имплицитна неограничена държавна гаранция, предоставена на Institut français du pétrole (IFP) посредством даването на статут на публичноправна организация с промишлен и търговски характер (EPIC) — Предимство — Презумпция за предимство“)

(2016/C 251/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Френска република (представители: първоначално E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha и J. Gstalter, впоследствие E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter и S. Menez, впоследствие G. de Bergues, S. Menez, D. Colas и J. Bousin, и накрая G. de Bergues, D. Colas и J. Bousin) (дело T-479/11), и IFP Énergies nouvelles (Rueil-Malmaison, Франция) (представители: първоначално É. Morgan de Rivery и A. Noël-Baron, впоследствие É. Morgan de Rivery и E. Lagathu, avocats) (дело T-157/12)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Stromsky, D. Grespan и K. Talabér-Ritz)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение 2012/26/ЕС на Комисията от 29 юни 2011 г. относно държавна помощ С 35/2008 (ex NN 11/2008), отпусната от Франция на публичноправната организация „Institut français du pétrole“ (ОВ L 14, 2012 г., стр. 1).

Диспозитив

- 1) Отменя член 1, параграфи 3—5, както и членове 2—12 от Решение 2012/26/ЕС на Комисията от 29 юни 2011 година относно държавна помощ С 35/08 (ex NN 11/08), отпусната от Франция на публичноправната организация „Institut français du pétrole“.
- 2) Отхвърля жалбите в останалата им част.
- 3) Европейската комисия понася две трети от направените от нея съдебни разноски по дела T-479/11 и T-157/12, както и две трети от съдебните разноски на Френската република и IFP Énergies nouvelles.
- 4) Френската република понася една трета от направените от нея съдебни разноски, както и една трета от съдебните разноски на Комисията по дело T-479/11.
- 5) IFP Énergies nouvelles понася една трета от направените от нея съдебни разноски, както и една трета от съдебните разноски на Комисията по дело T-157/12.

⁽¹⁾ ОВ С 340, 19.11.2011 г.

Решение на Общия съд от 1 юни 2016 г. — Mega Brands/EUIPO – Diset (MAGNEXT)(Дело T-292/12 RENV) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „MAGNEXT“ — По-ранна национална словна марка „MAGNET 4“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 251/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (Цуг, Швейцария) (представители: A. Nordemann и M. Maier, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално V. Melgar, а впоследствие H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Diset, SA (Барселона, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 24 април 2012 г. (преписка R 1722/2011-4) относно производството по възражение между Diset и Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 24 април 2012 г. (преписка R 1722/2011-4).
- 2) EUIPO понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug.

⁽¹⁾ ОВ C 273, 8.9.2012 г.

Решение на Общия съд от 2 юни 2016 г. — Bank Mellat/Съвет(Дело T-160/13) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Ограничения по отношение на прехвърлянето на финансови средства, извършвани с участието на ирански финансови институции — Компетентност на Общия съд — Жалба за отмяна — Подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — Пряко засягане — Правен интерес — Допустимост — Пропорционалност — Задължение за мотивиране — Правни гаранции по член 215, параграф 3 ДФЕС — Правна сигурност — Недопускане на произвол — Нарушение на основните права)

(2016/C 251/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bank Mellat (Техеран, Иран) (представители: първоначално S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian, solicitors, D. Wyatt, QC, R. Blakeley и G. Beck, barristers, впоследствие S. Zaiwalla, P. Reddy, Z. Burbeza, A. Meskarian, D. Wyatt, R. Blakeley и G. Beck)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и I. Rodios)

Встъпили страни в подкрепа на отговорника: Европейска комисия (представители: D. Gauci и M. Konstantinidis) и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално S. Behzadi-Spencer, L. Christie и C. Brodie, впоследствие C. Brodie и V. Kaye, подпомагани от S. Lee, barrister)

Предмет

Жалба за отмяна на член 1, точка 15 от Регламент (ЕС) № 1263/2012 на Съвета от 21 декември 2012 година, изменящ Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 356, стр. 34), или за отмяна на посочената разпоредба, доколкото не предвижда приложимо за случая на жалбоподателя изключение, и искане за установяване на ненеприложимостта на член 1, точка 6 от Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Bank Mellat понася наред с направените от нея съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 147, 25.5.2013 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2016 г. — Warimex/EUIPO (STONE)

(Дело T-454/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „STONE“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 251/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Warimex Waren-Import Export Handels-GmbH (Нойрийд, Германия) (представители: E. Keller и J. Voogd, avocats)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: G. Schneider и D. Walicka)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 27 март 2014 г. (дело R 1599/2013-1) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „STONE“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Warimex Waren-Import Export Handels-GmbH да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ С 292, 1.9.2014 г.

Решение на Общия съд от 2 юни 2016 г. — Staywell Hospitality Group и Sheraton International IP/ EUIPO — Sheraton International IP и Staywell Hospitality Group (PARK REGIS)

(Съединени дела T-510/14 и T-536/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „PARK REGIS“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „ST. REGIS“ — Частичен отказ за регистрация — Член 64, параграф 1 от Регламент № 207/2009 — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009)

(2016/C 251/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Сидни, Австралия) (представители: D. Farnsworth, solicitor, и A. Bryson, barrister) (дело T-510/14) и Sheraton International IP LLC (Стамфорд, Кънектикът, Съединени щати) (представители: E. Armijo Chávarri, адвокат) (дело T-536/14)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Други страни в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпили в производството пред Общия съд: Sheraton International IP LLC (дело T-510/14) и Staywell Hospitality Group Pty Ltd (дело T-536/14)

Предмет

Жалби срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 30 април 2014 г. (съединени преписки R 240/2013-5 и R 303/2013-5) относно производство по възражение между Sheraton International IP и Staywell Hospitality Group.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите по дела T-510/14 и T-536/14.
- 2) По дело T-510/14 осъжда Staywell Hospitality Group Pty Ltd да заплати съдебните разноски.
- 3) По дело T-536/14 осъжда Sheraton International IP LLC да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 303, 8.9.2014 г.

Решение на Общия съд от 2 юни 2016 г. — Revolution/EUIPO (REVOLUTION)(Дело T-654/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „REVOLUTION“ — Марка, състояща се от рекламно послание — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 251/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Revolution LLC (Вашингтон, Съединени американски щати) (представители: P. Roncaglia, F. Rossi и N. Parrotta, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: първоначално P. Geroulakos, впоследствие D. Gája и A. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 11 юни 2014 г. (преписка R 2143/2013-1) относно заявка за регистрация на словния знак „REVOLUTION“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Revolution LLC да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 388, 3.11.2014 г.

Решение на Общия съд от 1 юни 2016 г. — Унгария/Комисия(Дело T-662/14) ⁽¹⁾

(Обща селскостопанска политика — Директни плащания — Допълнителни критерии за екологично насочените площи, засадени с дървесни култури с кратък цикъл на ротация — Член 45, параграф 8 от Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014 — Член 46, параграф 9, буква а) от Регламент (ЕС) № 1307/2013 — Злоупотреба с власт — Правна сигурност — Недопускане на дискриминация — Оправдани правни очаквания — Право на собственост — Задължение за мотивиране)

(2016/C 251/26)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Унгария (представители: M. Fehér и G. Koós)

Ответник: Европейска комисия (представители: H. Kranenborg, A. Sipos и G. von Rintelen)

Предмет

Искане за отмяна на частта от първото изречение на член 45, параграф 8 от Делегиран регламент (ЕС) № 639/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за изменение на приложение X към същия регламент (ОВ L 181, 2014 г., стр. 1), която гласи: „като избират от списъка, съставен съгласно член 4, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 1307/2013, видовете, които са най-подходящи от екологична гледна точка, и изключват видовете, за които е известно, че не са местни“

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Унгария да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 448, 15.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 2 юни 2016 г. — НХ/Съвет

(Дело T-723/14) ⁽¹⁾

**(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия —
Залпразяване на средства — Изменение на исканията — Грешка в преценката)**

(2016/C 251/27)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: НХ (Дамаск, Сирия) (представител: Ст. Коев, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: И. Гюров и S. Kyriakopoulos)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение 2014/488/ОВППС на Съвета от 22 юли 2014 година за изпълнение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 217, стр. 49), Регламент за изпълнение (ЕС) № 793/2014 на Съвета от 22 юли 2014 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 217, стр. 10) и Решение (ОВППС) 2015/837 на Съвета от 28 май 2015 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 132, стр. 82), доколкото името на жалбоподателя е включено в списъците на лицата и образуванията, по отношение на които се прилагат ограничителните мерки

Диспозитив

- 1) Отменя Решение за изпълнение 2014/488/ОВППС на Съвета от 22 юли 2014 година за изпълнение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, както и Регламент за изпълнение (ЕС) № 793/2014 на Съвета от 22 юли 2014 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, в частта, в която те се отнасят до г-н НХ.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноси, както и тези на 2-и НХ.

⁽¹⁾ ОВ С 462, 22.12.2014 г.

Решение на Общия съд от 1 юни 2016 г. – Wolf Oil/EUIPO – SCT Lubricants („CHEMPIOIL“)

(Дело T-34/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „CHEMPIOIL“ — По-ранна фигуративна марка „CHAMPION“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Служебна проверка на фактите — Задължение за мотивиране — Право на защита — Членове 75 и 76 от Регламент № 207/2009)

(2016/C 251/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wolf Oil Corp. (Хемиксем, Белгия) (представители: P. Maeyaert и J. Muyltermans, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: UAB SCT Lubricants (Клайпеда, Литва) (представител: S. Labesius, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 31 октомври 2014 г. (преписка R 1596/2013-5), относно производство по възражение между Wolf Oil Corp. и UAB SCT Lubricants.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Wolf Oil Corp. да заплати съдебните разноси, включително и тези на UAB SCT Lubricants, направени в производството пред апелативния състав.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — Sfera Joven/EUIPO – Las banderas del Mediterráneo (NOOSFERA)

(Дело T-99/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Словна марка на Европейския съюз „NOOSFERA“ — По-ранни национални словни и фигуративни марки „SFERA“, „Sfera colours“ и „sfera CENTROS“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 251/29)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Sfera Joven, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. L. Rivas Zurdo, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Muñiz Rodríguez и A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд Las banderas del Mediterráneo, SL (Сох, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 декември 2014 (преписка R 158/2014-4) относно производство по възражение между Sfera Joven и Las banderas del Mediterráneo.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sfera Joven, SA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 155, 11.5.2015 г.

Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — International Management Group/Комисия

(Дело T-110/15) ⁽¹⁾

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, свързани с разследване на OLAF — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, свързано със защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит — Задължение за конкретно и индивидуално разглеждане — Категория документи)

(2016/C 251/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: International Management Group (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално M. Burgstaller, solicitor, и E. Wright, barrister, впоследствие A. Tumen и L. Levi, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Vaquero Cruz и S. Bartelt)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение THOR/C4/LL/el/(S) (2015) 4287 на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) от 6 февруари 2015 г., с което е отказан достъп на жалбоподателя до документи, свързани с проведено по отношение на него разследване

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда International Management Group да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 138, 27.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 1 юни 2016 г. — Grupo Vimbo/EUIPO (Форма на блокче с четири кръга)(Дело T-240/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за триизмерна марка на Европейския съюз — Форма на блокче с четири кръга — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Право на защита — Член 75 от Регламент № 207/2009 — Задължение за мотивиране)

(2016/C 251/31)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Grupo Vimbo, SAB de CV (Мексико, Мексико) (представител: N. Fernández Fernández-Pacheco, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Muñoz Rodríguez и A. Schifko)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 2 март 2015 г. (преписка R 1602/2014-1) относно заявка за регистрация на триизмерен знак, състоящ се от формата на блокче с четири кръга като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Grupo Vimbo, SAB de CV да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 236, 20.7.2015 г.

Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — Aldi Einkauf/EUIPO — Дядо Либен (Casale Fresco)(Дело T-254/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Casale Fresco“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „FREZCO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 251/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Есен, Германия) (представители: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen и N. Bertram, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: H. Kunz)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: „Дядо Либен“ ООД (София, България)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 11 март 2015 г. (преписка R 1138/2014-4) относно заявка за регистрация на словния знак „Casale Fresco“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Решение на Общия съд от 31 май 2016 г. — Jochen Schweizer/EUIPO (Du bist, was du erlebst.)
(Дело T-301/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Du bist, was du erlebst.“ — Абсолютно основание за отказ — Марка, състояща се от рекламен лозунг — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 251/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Jochen Schweizer GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: A. González Hähnlein, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: R. Pethke и M. Fischer)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 9 април 2015 г. (преписка R 3114/2014-4), свързано със заявката за регистрация на словния знак „Du bist, was du erlebst.“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Jochen Schweizer GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 270, 17.8.2015 г.

Решение на Общия съд от 26 май 2016 г. — Vimbo/EUIPO (THE SNACK COMPANY)(Дело T-331/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „THE SNACK COMPANY“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Равно третиране — Задължение за лотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009)

(2016/C 251/34)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Vimbo, SA (Барселона, Испания) (представител: J. Carbonell Callicó, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. García Murillo и A. Schifko)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 31 март 2015 г. (преписка R 954/2014-2), свързано със заявка за регистрация на фигуративния знак „THE SNACK COMPANY“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Vimbo, SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 262, 10.8.2015 г.

Определение на председателя на Общия съд от 23 май 2016 г. — Efler и др./Комисия

(Дело T-754/14 R)

(Обезпечително производство — Институционално право — Европейска гражданска инициатива — Отказ за регистрация — Молба за постановяване на временни мерки — Недопустимост)

(2016/C 251/35)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Michael Efler (Берлин, Германия), Pedro De Birtó E. Abreu Krupenski (Лисабон, Португалия), Susan Vance George (Париж, Франция), Otto Jaako Kronqvist (Хелзинки, Финландия), Blanche Léonie Denise Weber (Люксембург, Люксембург), John Jephson Hilary (Лондон, Обединено кралство), Ileana-Lavinia Andrei (Букурещ, Румъния) (представител: B. Kempen)

Ответник: Европейска комисия (представители: H. Krämer и F. Erlbacher)

Предмет

Молба за постановяване на временни мерки относно Решение С (2014) 6501 окончателен на Комисията от 10 септември 2014 г., с което се отхвърля искането за вписване на гражданската инициатива „STOP TTIP“

Диспозитив

- 1) *Отхвърля молбата за допускане на обезпечителни мерки.*
- 2) *Не се произнася по съдебните разноски.*

Определение на Общия съд от 11 май 2016 г. — Гърция/Комисия

(Дело T-168/15) ⁽¹⁾

(ЕЗФРСР — Оттегляне на обжалвания акт — Липса на основание за произнасяне по същество)

(2016/C 251/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou и A. Vasilopoulou)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Aquilina и D. Triantafyllou)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение С(2015) 252 окончателен на Комисията от 26 януари 2015 г. относно намалението на междинните плащания по програмата за развитие на селските райони CCI 2007 GR 06 RPO 001 в Република Гърция за програмния период 2007—2013 г. и на разходите за периодите 1 януари 2014 г. — 31 март 2014 г. и 1 април 2014 г. — 30 юни 2014 г.

Диспозитив

- 1) *Липсва основание за произнасяне по съществото на настоящата жалба.*
- 2) *Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Определение на Общия съд от 27 април 2016 г. — European Union Copper Task Force/Комисия(Дело T-310/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Продукти за растителна защита — Регламент (ЕС) 2015/408 — Съставяне на списък с кандидати за замяна — Включване на медните съединения в посочения списък — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, съдържащ мерки за изпълнение — Недопустимост)

(2016/C 251/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Union Copper Task Force (Есекс, Обединено кралство) (представители: C. Fernández Vicién и I. Moreno-Tapia Rivas, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. von Rintelen и P. Ondrůšek)

Предмет

Искане за частична отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/408 на Комисията от 11 март 2015 година за прилагането на член 80, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, и за установяване на списък на кандидати за замяна (ОВ L 67, стр. 18).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсват основания за произнасяне по молбите за встъпване на Парламента и на Съвета.
- 3) Осъжда European Union Copper Task Force да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Определение на Общия съд от 13 май 2016 г. — CEVA/Комисия(Дело T-601/15) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — Проект за изследвания и технологично развитие, озаглавен „Водораслите, продукт на устойчивото развитие на аквакултурата, като суровина за биоразградими пластмаси на биологична основа“ — Договор „Seabiorplas“ — Искане за плащане на дължимата финансова помощ — Прихващане — Срок за предявяване на иск — Просрочие — Липса на правен интерес — Недопустимост)

(2016/C 251/38)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Пльобиан, Франция) (представител: E. De Boissieu, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: S. Delaude и J. Estrada de Solà)

Предмет

Искане на основание член 272 ДФЕС за осъждане на Комисията да заплати първия транш от финансовата помощ, дължима на ищеца в рамките на договора „Seabioplas“ (референтен номер FP7-SME-2013-606032-SEABIOPLAS) във връзка с проект за изследвания и технологично развитие, озаглавен „Водораслите, продукт на устойчивото развитие на аквакултурата, като суровина за биоразградими пластмаси на биологична основа“.

Диспозитив

- 1) *Отхвърля иска като недопустим.*
- 2) *Осъжда Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) да заплати съдебните разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 429, 21.12.2015 г.

201604905 Жалба, подадена на 25 април 2016 г. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Комисия

(Дело T-191/16)

(2016/C 251/39)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro АЕ (Атина, Гърция) (представител: E. Tzannini, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да уважи жалбата,
- да отмени оспорения акт — Решение C(2016) 1080 на Комисията от 16 февруари 2016 г. „относно връщането на общо 109 415,20 EUR плюс лихвите от LITO HOSPITAL FOR WOMEN АЕ“;
- да установи, че работното време, което служителите на жалбоподателя са посветили на проекта, е в съответствие с посоченото в рамките на изложената в жалбата фактическа обстановка,
- да вземе предвид доводите на жалбоподателя, ако приеме, че е необходимо да се върнат сумите, посочени в записката от 5 ноември 2009 г.;
- да отмени оспорения акт в частта относно третия транш, който не е бил изплатен;
- да направи компенсация на сумите, които евентуално подлежат на връщане, с посочения трети транш, неизплатен от 10 години,
- да приеме, че настоящата жалба е юридически факт, който прекъсва давността по отношение на правото за изплащане на третия транш, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първото основание се отнася до нарушението на правна норма от страна на Европейската комисия и до обстоятелството, че в конкретния случай Европейската комисия не е имала право да приеме подлежащ на обжалване акт по смисъла на член 263 ДФЕС.
2. Второто основание е свързано с обстоятелството, че Европейската комисия не е взела предвид представените ѝ доказателства.
3. Третото основание е свързано с обстоятелството, че Европейската комисия не е взела предвид фактическите обстоятелства, изтъкнати в хода на цялото производство.
4. Четвъртото основание е свързано с нарушението на принципа за защита на оправданите правни очаквания.
5. Петото основание е свързано с неправомерния характер на договорната клауза, която предвижда един-единствен способ за доказване на извършената дейност.
6. Шестото основание е свързано с обстоятелството, че претендираното от Комисията вземане е погасено по давност.

Жалба, подадена на 4 май 2016 г. — Република Литва/Европейска комисия

(Дело T-205/16)

(2016/C 251/40)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподател: Република Литва (представители: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė и D. Stepanienė)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2016)969 окончателен на Комисията от 23 февруари 2016 г. относно намаляване на помощта от Кохезионния фонд за проект „Техническа подкрепа за управлението на Кохезионния фонд в Република Литва“, осъществяван в Литва (2005LT16CPA001), доколкото в него се предвижда намаляване на помощта с 137 864,61 EUR;
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Република Литва се позовава на нарушение на член 11 от Регламент № 16/2003 на Комисията ⁽¹⁾ във връзка с принципа на оправданите правни очаквания, доколкото решавайки да намали подкрепата от Кохезионния фонд за 2000—2006 г., Европейската комисия:

- не е взела предвид факта, че разноските за ДДС, направени в резултат на изпълнението на Решение C(2005)5291 ⁽²⁾ на Комисията за одобряване на проект „Техническа подкрепа за управлението на Кохезионния фонд в Република Литва“ (наричан по-нататък „проектът“) са могли да бъдат възстановени в съответствие с изискванията на член 11, параграф 1 от Регламент № 16/2003 и други изисквания;

- е тълкувала неправилно член 11, параграф 3 от Регламент № 16/2003 като приложим към проекта, тъй като независимо дали разходите за ДДС трябва да бъдат възстановени; такова тълкуване е в противоречие с член 11, параграф 1 от Регламент № 16/2003 и е лишено от правна логика и практическа приложимост във връзка с финансирането на проекти от Кохезионния фонд;
- не е съобщила член 3, параграф 2 от Решение C(2005)5291 на Комисията, който предвижда, че съгласно член 7, параграф 4 от Регламент № 1164/94 ⁽³⁾ подпомагането от Общността е предвидено за 100 % от стойността на проекта (което означава, че не е предвидено участие на лицето, осъществяващо проекта) и държавата членка би могла разумно да очаква, че проектът ще бъде финансиран изцяло със средства от Кохезионния фонд, което означава, че всички правила в Регламент № 16/2003 биха били приложими по надлежния ред.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 16/2003 на Комисията от 6 януари 2003 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1164/94 на Съвета по отношение на допустимостта на разходи в контекста на мерките, частично финансирани от Кохезионния фонд (ОВ L 2, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 94).
- ⁽²⁾ Решение C(2005) 5291 на Комисията от 8 декември 2005 г. относно предоставянето на помощ от Кохезионния фонд за проект относно техническа помощ за управлението на Кохезионния фонд в Република Литва (CCI 2005/LT/16/C/PA/001), частично изменено с Решение C(2008) 1566 на Комисията от 15 април 2008 г. и с Решение C(2011) 3668 на Комисията от 20 май 2011 г.
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1164/94 от 16 май 1994 година за създаване на Кохезионен фонд (ОВ L 130, стр. 1), отменен с Регламент (ЕО) № 1084/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за създаване на Кохезионен фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) 1164/94 (ОВ L 210, стр. 79; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 118).

Жалба, подадена на 2 май 2016 г. — Bodegas Verdúñez/EUIPO (TRES TOROS 3)

(Дело T-206/16)

(2016/C 251/41)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Bodegas Verdúñez, SL (Виянуева де Алкардете, Испания) (представител: J. García Domínguez, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „TRES TOROS 3“ — заявка за регистрация № 12 796 926

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 24 февруари 2016 г. по преписка R 407/2015-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да допусне настоящата жалба срещу обжалваното решение, да го отмени и от своя страна да се произнесе с друго решение, в което:

- 1) да приеме, че забраната по член 7, параграф 1, буква й) не е приложима към заявената марка на Общността;
- 2) при условията на евентуалност — и единствено в случай, че Общият съд счете забраната по член 7, параграф 1, буква й) за приложима към заявената марка — да постанови, че посочената разпоредба трябва да се прилага само за стоките „вина“ и остави в сила отказът само за тях, като потвърди годността или валидността на марката на Общността по отношение на останалите стоки от клас 33.

- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, като на жалбоподателя евентуално бъдат възстановени заплатените от него такси на EUIPO за обжалване.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква й) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 4 май 2016 г. — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Комисия

(Дело T-207/16)

(2016/C 251/42)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Солун, Гърция) (представител: B. Christianòs, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението за изключването му,
- да отмени решението за регистрация и активиране на жалбоподателя в Системата за ранно предупреждение и/или в Единната система за ранно откриване и отстраняване, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

С жалбата – предмет на производството жалбоподателят иска отмяната, на първо място, на решението на отговорния разпоредител и/или на отговорната възлагаща администрация да изключи жалбоподателя и, на второ място, отмяната на решението на отговорния разпоредител и/или на отговорната възлагаща администрация, с което е поискана регистрацията или същата е извършена, както и активирането на обявлението за изключване от страна на Комисията спрямо жалбоподателя в Системата за ранно предупреждение (Early Warning System) и/или в Единната система за ранно откриване и отстраняване (Early Detection and Exclusion System), управлявани от Европейската комисия.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваните актове трябва да се отменят поради следните основания:

1. Първо, поради съществено процесуално нарушение.
2. Второ, поради нарушението на разпоредбите на Решение 2014/792/ЕС ⁽¹⁾ относно Системата за ранно предупреждение, и на Регламент № 2015/1929 ⁽²⁾ относно Единната система за ранно откриване и отстраняване, както и на правото на изслушване и на принципа на пропорционалност.

3. Трето, поради нарушението на общите принципи на добра администрация и на прозрачност.

- ⁽¹⁾ 2014/792/ЕС: Решение на Комисията от 13 ноември 2014 година относно Системата за ранно предупреждение, която трябва да се използва от разпоредителите с бюджетни кредити на Комисията и от изпълнителните агенции (ОВ L 329, стр. 68).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2015/1929 на Европейския парламент и на Съвета от 28 октомври 2015 година за изменение на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 286, стр. 1).

Жалба, подадена на 4 май 2016 г. — Cop/EUIPO — Conexa (AMPHIBIAN)

(Дело T-215/16)

(2016/C 251/43)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Cop Vertriebs-GmbH (Аресинг, Германия) (представител: H. Hofmann, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Conexa LLC (Уилмингтън, Делауеър, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на марката „AMPHIBIAN“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 359 251

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 7 март 2016 г. по преписка R 1984/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени или измени обжалваното решение,

— да отмени или измени решението на отдела по заличаване в производството по заличаване № 9736 C от 14 септември 2015 г. на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO),

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски,

— да насрочи дата на съдебното заседание за изслушване на устните състезания.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) и буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 10 май 2016 г. — Internacional de Productos Metálicos/Комисия

(Дело T-217/16)

(2016/C 251/44)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (Витория-Гастейс, Испания) (представители: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente, A. Monreal Lasheras, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Като приеме, че са налице посочените в жалбата основания за отмяна, да отмени член 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/278 на Комисията от 26 февруари 2016 година за отмяна на окончателното антидъмпингово мито, наложено върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, чийто обхват бе разширен с включването на вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, независимо дали са с деклариран произход от Малайзия.
- Да признае изрично обратното действие на член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/278 на Комисията от 26 февруари 2016 година за отмяна на окончателното антидъмпингово мито, наложено върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, чийто обхват бе разширен с включването на вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, независимо дали са с деклариран произход от Малайзия.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва горепосочения регламент, тъй като макар вследствие на решения, приети от компетентните органи на СТО, този регламент да отменя първоначално наложеното антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република и Малайзия, член 2 от него ограничава възможността за възстановяване на платените мита, като изключва обратното действие на отмяната и така позволява в правния мир да продължи да съществува антидъмпингово мито, противоречащо на правилата на СТО, без това решение да е обективно основано по съображения от обществен ред.

Жалбоподателят изтъква три основания за отмяна на обжалваното решение.

1. Първото основание е незаконосъобразност на член 2 от обжалвания регламент поради противоречие с Антидъмпинговото споразумение.
 - В тази връзка се твърди, че като се има предвид, че самата Комисия признава в обжалвания регламент, че антидъмпинговото мито е отменено поради нарушение на Антидъмпинговото споразумение от страна на Съвета, законосъобразността на обжалвания член трябва да се прецени, като се имат предвид задълженията, поети от Европейския съюз с подписването на Антидъмпинговото споразумение.

— От друга страна, както следва от Антидъмпинговото споразумение, Европейският съюз, като договаряща страна по споразумението, е могъл да установява антидъмпингови мита единствено при спазване на процедурата, предвидена в посоченото международно споразумение. Като се имат предвид нарушенията на различни разпоредби, допуснати от Съвета при налагането на отмененото антидъмпингово мито, както изрично се признава в Регламент (ЕС) 2016/278, Европейският съюз никога не е имал правото да наложи отмененото мито, поради което в никакъв случай не може да ограничава действието на отмяната.

2. Второто основание е свързано с правната сигурност и принципа на недопускане на неоснователно обогатяване.

— В тази връзка се твърди, че признаването на обратно действие на отмяната на антидъмпинговото мито се налага от целта на обжалвания регламент, в който се признава, че при установяване на отмененото мито Съветът е нарушил Антидъмпинговото споразумение.

— От друга страна, както Съдът изисква държавите членки да връщат сумите, събрани в нарушение на общностното право, така следва да бъдат върнати и сумите, събрани от Европейския съюз в нарушение на неговото собствено право, каквото е Антидъмпинговото споразумение. Изключването на обратното действие на отмяната предполага, че частноправните субекти трябва да понесат последиците от незаконосъобразни действия без да могат да очакват никакво поправяне на вредите, които са им причинени противоправно и които не е трябвало да търпят.

3. Третото основание е свързано с принципа на оправданите правни очаквания.

— Според жалбоподателя признанието, че с налагането на антидъмпингово мито в противоречие с Антидъмпинговото споразумение Европейският съюз е нарушил поетите от него международни задължения, е породило оправдани очаквания, че Комисията, ще приеме правна уредба в съответствие с извършеното от самата нея признание на нарушението и че няма да си позволи да запази противоправните последици от прилагането на незаконосъобразно антидъмпингово мито.

Жалба, подадена на 5 май 2016 г. — Massive Bionics/EUIPO — Apple (DriCloud)

(Дело T-223/16)

(2016/C 251/45)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Massive Bionics, SL (Мадрид, Испания) (представител: M. Galindo Martens, abogada)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Apple, Inc. (Купертино, Калифорния, Съединени американски щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „DriCloud“ — заявка за регистрация № 11 723 509

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 3 март 2016 г. по преписка R 339/2015-5

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, и
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — El Corte Inglés/EUIPO — WE Brand (EW)

(Дело T-241/16)

(2016/C 251/46)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. Rivas Zurdo, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: WE Brand Sàrl (Люксембург, Люксембург)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „EW“ — заявка за регистрация № 12 326 468

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 11 февруари 2016 г. по преписка R 426/2015-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, и
- да осъди насрещната страна или насрещните страни в производството по настоящата жалба, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 23 май 2016 г. от Sergio Spadafora срещу определението, постановено на 7 април 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-44/15, Spadafora/Комисия

(Дело T-250/16 P)

(2016/C 251/47)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Sergio Spadafora (Брюксел, Белгия) (представител: G. Belotti, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното определение,
- да се произнесе по съществото на жалбата в първоинстанционното производство, като уважи всички посочени в нея искания на жалбоподателя, включително искането за обезщетение за вреди в размер, който Общият съд следва да определи по справедливост,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, направени в настоящото и в първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу определението на Съда на публичната служба от 7 април 2016 г., с което се отхвърля като частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба с предмет, по същество, от една страна, отмяната на решението на Генералния директор на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) да не приеме кандидатурата на жалбоподателя за длъжността началник на отдел „Правни съвети“, и, от друга страна, осъждането на ответника да заплати обезщетение за имуществените вреди, които според жалбоподателя произтичат от загубата на възможност да бъде избран да заеме тази длъжност.

Жалбоподателят излага пет основания в подкрепа на жалбата си.

1. По първото основание се твърди нарушение на процесуални правила в производството пред Съда на публичната служба, което накърнява интересите на жалбоподателя.
 - В това отношение се изтъква по-специално пълната липса на каквито и да е мотиви в обжалваното определение по отношение на твърдения очевиден характер на неоснователността на жалбата.
2. По второто основание се твърди неточност на фактическите констатации в сравнение с начина, по който следват от доказателствата по съдебната преписка.
 - В това отношение се изтъква по-специално липсата на опит на кандидата, избран на въпросната длъжност, и неправилната оценка на изискването за географско равновесие и за равенство на заслугите.

3. По третото основание се твърди нарушение на правото на Съюза, настъпило вследствие на неприлагането във фазата на предварителния подбор на кандидатите на принципа на недопускане на дискриминация въз основа на националност и на принципа на недопускане на дискриминация на основание на езика.
4. По четвъртото основание се твърди неправилна правна квалификация на фактите.
5. По петото основание се твърди неправилна „правна квалификация“ на искането на жалбоподателя, с което Съдът на публичната служба е помолен последиците от отмяната на обжалваното решение да се разпрострат до обявяването на недействителността на въпросната процедура за подбор, считано от момента, в който е констатирана „установената незаконосъобразност“.

Жалба, подадена на 19 май 2016 г. — Steel Invest & Finance (Люксембург)/Комисия

(Дело T-254/16)

(2016/C 251/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Steel Invest & Finance (Люксембург) SA (Щрасен, Люксембург) (представител: E. van den Broucke, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

като главно искане:

- да приеме за установено, че Европейската комисия е допуснала многобройни явни грешки в преценката и не е изпълнила задължението си за мотивиране при квалифициране на наличието на предимство, предоставено чрез заема, отпуснат от Foreign Strategic Investment Holding на Steel Invest & Finance (Люксембург), както относно анализа на сравнимостта на заемите Sumitomo и Rabobank, така и относно прилагането на Съобщението от 2008 г. относно референтните лихвени проценти,

при условията на евентуалност:

- да приеме за установено, че Европейската комисия допуснала явна грешка в преценката относно съвместимостта на заема, отпуснат от Foreign Strategic Investment Holding на Steel Invest & Finance (Люксембург), като приела, че Съобщението от 2009 г. за определяне на временна общностна рамка за мерките за държавна помощ за подпомагане на достъпа до финансиране при настоящата финансова и икономическа криза не е приложимо,

във всеки случай и въз основа на това:

- да прогласи нищожността на член първи, буква е) от Решение C(2016) 94 на Европейската комисия от 20 януари 2016 година относно държавна помощ SA.33926 2013/C, приведена в изпълнение от Белгия в полза на Dufenco,
- да прогласи нищожността на членове 2—4 от решението в частта, в която се отнасят до заема, отпуснат от Foreign Strategic Investment Holding на Steel Invest & Finance (Люксембург),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на предимство, предоставено със заема от Foreign Strategic Investment Holding на Steel Invest & Finance (Люксембург), и от грешката в преценката, която Комисията допуснала, като приела, че въпросният заем представлява държавна помощ.
2. Второто основание е изведено от явна грешка в преценката, която Комисията допуснала във връзка с прилагането на Съобщение на Комисията — Временна общностна рамка за мерките за държавна помощ за подпомагане на достъпа до финансиране при настоящата финансова и икономическа криза (ОВ С 83, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 19 май 2016 г. — NM/Европейски съвет

(Дело T-257/16)

(2016/C 251/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NM (остров Лесбос, Гърция) (представители: B. Burns, Solicitor, и P. O'Shea, BL)

Ответник: Европейски съвет

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени споразумението между Европейския съвет и Турция от 18 март 2016 г., озаглавено „Изявление на ЕС и Турция, 18 март 2016 г.“,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание — споразумението между Европейския съвет и Турция от 18 март 2016 г., озаглавено „Изявление на ЕС и Турция, 18 март 2016 г.“ е несъвместимо с основните права на ЕС, по-специално с членове 1, 18 и 19 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второ основание — Турция не е сигурна трета страна по смисъла на член 36 от Директива 2005/85/ЕО от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, 13.12.2005 г., стр. 13-34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242).
3. Трето основание — Директива 2001/55/ЕО от 20 юли 2001 г. относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масово навлизане на разселени лица и за мерките за поддържане на баланса между държавите членки в полагането на усилия за прием на такива лица и понасяне на последиците от този прием (ОВ L 212, 7.8.2001 г., стр. 12-23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 179) е трябвало да е бъде транспонирана.

4. Четвърто основание — спорното споразумение в действителност е обвързващ Договор или „акт“ с правно действие по отношение на жалбоподателя и неспазването на член 218 ДФЕС и/или на член 78, параграф 3 ДФЕС, заедно или поотделно, води до невалидност на спорното споразумение.
5. Пето основание — нарушение на забраната за колективно експулсиране по смисъла на член 19, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 25 май 2016 г. — Mediterranean Premium Spirits/EUIPO — G-Star Raw (GINRAW)

(Дело T-258/16)

(2016/C 251/50)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Mediterranean Premium Spirits, SL (Барселона, Испания) (представители: J. Mora Granell и J. Romaní Lluch, abogados)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: G-Star Raw CV (Амстердам, Нидерландия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „GINRAW“ — заявка за регистрация № 12 431 681

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 март 2016 г. по преписа R 1583/2015-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, с което се отказва регистрацията на марката на Европейския съюз № 12 431 681 „GINRAW“ за класове 21 и 33, и съответно да разреши регистрацията на посочената марка, и
- да осъди EUIPO и евентуално встъпилата в негова подкрепа страна да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 75 от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 23 май 2016 г. — Trost Auto Service Technik/EUIPO (AUTOSERVICE.COM)**(Дело T-259/16)**

(2016/C 251/51)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* Trost Auto Service Technik SE (Штутгарт, Германия) (представител: P. Kohl, Rechtsanwalt)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)**Данни за производството пред EUIPO***Спорна марка:* фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „AUTOSERVICE.COM“ — заявка за регистрация № 13 593 678*Обжалвано решение:* решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 март 2016 г. по преписка R 1770/2015-4**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително направените разноски в производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009;
- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 30 май 2016 г. — Pempe/EUIPO — Marshall Amplification (THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS)**(Дело T-271/16)**

(2016/C 251/52)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Yusuf Pempe (Créteil, Франция) (представител: A. Vivès-Albertini, lawyer)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Marshall Amplification plc (Milton Keynes, Обединено кралство)**Данни за производството пред EUIPO***Заявител на спорната марка:* жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS“ — Заявка за регистрация № 11 570 264

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 16 март 2016 г. по преписка R 376/2015-5.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли изцяло възражението;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на разпоредбите на Регламент № 207/2009 относно доказването на използването и вероятността на объркване между знаците.

Жалба, подадена на 30 май 2016 г. — Viridis Pharmaceutical/EUIPO — Hecht-Pharma (Boswelan)

(Дело T-276/16)

(2016/C 251/53)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Viridis Pharmaceutical (Tortola, Британски Вирджински острови) (представители: C. Spintig, S. Pietzcker и M. Prasse, Rechtsanwälte)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hecht-Pharma GmbH (Холнзет, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Марка на Европейския съюз „Boswelan“ – Марка на Европейския съюз № 3 381 563

Производство пред EUIPO: Производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 29 февруари 2016 г. по дело R 2837/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта му, с която е отхвърлена жалбата на жалбоподателя срещу решението, с което се прекратяват правата му върху марката на Съюза № 003381563 по отношение на „Лекарствени продукти за лечение на множествена склероза“;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноси на жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 —реално използване на марката;
 - нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 — основателни причини за неизползване на марката;
 - нарушение на член 83 от Регламент № 207/2009, и по-специално на принципа за защита на оправданите правни очаквания.
-

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 2 юни 2016 г. — Bermejo Garde/ЕИСК

(Дело F-41/10 RENV) ⁽¹⁾

(Публична служба — Връщане на Съда на публичната служба за ново разглеждане след отмяна — Член 12а от Правилника — Длъжностно лице, което е станало жертва на торпоз — Член 22а от Правилника — Длъжностно лице, подател на сигнал — Искане за съдействие — Отхвърляне — Право на защита — Условия — Отхвърляне — Последници — Искане за обезщетение)

(2016/C 251/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Moises Bermejo Garde (Брюксел, Белгия) (представител: L. Levi, avocat)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК) (представители: първоначално U. Schwab, M. Lernhart и B. Wägenbaur, avocat, впоследствие K. Gambino и B. Wägenbaur, avocat, накрая K. Gambino, X. Chamodraка и B. Wägenbaur, avocat)

Предмет

Публична служба — искане за отмяна на няколко решения относно прекратяване с незабавно действие на изпълняването от жалбоподателя на длъжността началник на правния отдел, преназначаването му в дирекция „Логистика“ и отхвърляне на изричното му искане за съдействие и на искането му за обезщетение.

Диспозитив

- 1) Отменя решенията на председателя на Европейския икономически и социален комитет от 24 март 2010 г. и от 13 април 2010 г., отнасящи се съответно за прекратяване изпълняването от г-н Moises Bermejo Garde на длъжността началник на правния отдел и за неговото преназначаване.
- 2) Осъжда Европейския икономически и социален комитет да заплати на г-н Bermejo Garde сумата от 25 000 EUR.
- 3) Европейският икономически и социален комитет понася направените от него съдебни разходи, както и тези, направени от г-н Bermejo Garde по дела F-41/10, T-530/12 P и F-41/10 RENV.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 31.7.2010 г., стр. 55.

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 25 май 2016 г. — GW/Комисия(Дело F-111/15) ⁽¹⁾**(Публична служба — Длъжностни лица — Социално осигуряване — Поелане на медицински разходи — Конкретно и обстойно проучване)**

(2016/C 251/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: GW (представители: N. de Montigny и J.-N. Louis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. S. Bohr и F. Simonetti)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Комисията да откаже на жалбоподателя и на съпругата му възстановяване на разходите, свързани с три фактури за медицински интервенции и за лечение във връзка с онкологично заболяване на последната.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Комисията, с което същата приема за неподлежащи на възстановяване разходите, посочени в сметки № 67 и № 68 от 7 февруари 2014 г., и № 72 от 12 март 2014 г., отнасящи се до лечението на г-жа Т.
- 2) Осъжда Комисията да понесе направените от нея съдебни разходи и да заплати съдебните разходи, направени от GW.

⁽¹⁾ ОВ С 354, 26.10.2015 г., стр. 55.

Жалба, подадена на 31 март 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-18/16)

(2016/C 251/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: F. Sciaudone и R. Sciaudone, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението на Комисията, с което тя отказва да приеме, че жалбоподателят носи специални отговорности, въз основа на което да бъде класиран във вид длъжност „началник на отдел или равностойна длъжност“ или „съветник или равностойна длъжност“ съгласно член 30, параграф 3 от приложение XIII към Правилника, и установяване на незаконосъобразността на Известие SEC (2013) 691 на Комисията от 18 декември 2013 г. за изменение на правилата относно състава на кабинетите на членовете на Комисията и говорителите.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, с което се отхвърля искането му да се приеме, че носи специални отговорности, въз основа на което да бъде класиран във вид длъжност „съветник или равностойна длъжност“ съгласно член 30, параграф 3 от приложение XIII към Правилника;
- отделно от това, предвид липсата на пълно и недискриминационно прилагане на член 30, параграф 3 от приложение XIII към Правилника, да отмени Известието от 2013 г. (и Известието от 2014 г. в частта, в която се възпроизвежда Известието от 2013 г.);
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 28 април 2016 г. — ZZ/Frontex

(Дело F-21/16)

(2016/C 251/57)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представител: Spyros A. Pappas, avocat)*Ответник:* Frontex**Предмет и описание на спора**

Отмяна на решението да не се подновява договорът на жалбоподателя и искане за обезщетение поради това, че жалбоподателят губи заплатата си и пенсионните си права.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Frontex от 26 юни 2015 г. за неподновяване на договора му,
- да се осъди Frontex да го обезщети за загубата на заплатата и пенсионните права,
- да се осъди Frontex да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 29 април 2016 г. — ZZ/COCP

(Дело F-22/16)

(2016/C 251/58)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представители: L. Levi и A. Blot, avocats)*Ответник:* Служба на Общността за сортовете растения (COCP)**Предмет на производството**

Отмяна на решението, с което договорът на жалбоподателя като срочно нает служител не се подновява, и искане жалбоподателят да бъде обезщетен за имуществените и неимуществените вреди, които твърди че е претърпял.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 24 юни 2015 г. на органа, оправомощен да сключва договори, с което договърът на жалбоподателя като срочно нает служител не се подновява след 31 декември 2015 г.;
- да се отмени решението от 20 януари 2016 г. на органа, оправомощен да сключва договори, с което се отхвърля подадената по административен ред жалба на жалбоподателя от 15 септември 2015 г. срещу посоченото по-горе решение;
- да се поправят така претърпените имуществени вреди, оценени неокончателно *ex aequo et bono* на 119 767 EUR;
- на жалбоподателя да се присъди обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 30 000 EUR;
- ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 2 май 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-23/16)

(2016/C 251/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Обезщетяване на жалбоподателя за имуществените вреди, които твърди, че е претърпял поради твърдяното забавяне при организирането на процедурата по прекласиране за 2013 г.

Искания на жалбоподателя

- ответникът да бъде осъден да поправи изцяло претърпените от жалбоподателя вреди поради отбелязаното забавяне при организирането на процедурата по прекласиране за 2013 г.;
- ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-24/16)

(2016/C 251/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: F. Moyses, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението, с което се отхвърля искането ответникът да преразгледа изчисляването на полагащите се на жалбоподателя суми след напускането му на Комисията през 2000 г.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на ответника от 15 март 2016 г., с което се отхвърля подадената по административен ред жалба на жалбоподателя;
- ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 май 2016 г. — ZZ/ЕСВД

(Дело F-25/16)

(2016/C 251/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: N. de Montigny и J.-N. Louis, avocats)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на органа по назначаването от 7 юли 2015 г. да не повиши жалбоподателя в степен AST 3 в процедурата за повишаване за 2013 г. и искане за обезщетение за вреди

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено решението на органа по назначаването от 7 юли 2015 г. да не го повиши в степен AST 3 в процедурата за повишаване за 2013 г.,
 - да бъде осъдена ЕСВД да му заплати обезщетение в размер на 15 000 EUR,
 - да бъде осъдена ЕСВД да заплати съдебните разноски.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG